

Vizual pe litoral

Ostranie coincidentă (căci nu a existat un criteriu de preselecție) a transformat cea de a XV-a ediție a "Săptămânii teatrelor de păpuși" (Constanța, 27 mai–2 iunie) într-o panoramă a mijloacelor scenografice prin care păpușaria ajunge la public. Păpuși tradiționale, siluete, marionete, păpuși pe mână ori în mărime naturală au fost însoțite de spectaculoase elemente vizuale. Teatrul de imagine a fost onorat mai ales prin spectacolele soților Pepino, al căror stil, de pionierat românesc în teatrul vizual pentru copii, s-a plasat valoric pe primul loc. Excepție a făcut reprezentația UATC cu **Făt-Frumos din lacrimă** (regia: Cristian Pepino), surprinzător de superficială și prezentată la rampa festivalului cu multe neglijențe. O pricepere aparte în crearea imaginilor scenice face din Cristina și Cristian Pepino o echipă deocamdată imbatabilă pe plan autohton, iar prezența unuia dintre ei într-un grup de realizatori devine cheie a succesului. De aceea, directorii și-i doresc colaboratori și așa se explică implicarea numelui lor, în diverse combinații, în conceperea a cinci dintre spectacolele din competiție. Și faptul că le-au revenit toate premiile importante: Marele premiu (ex aequo), Premiul de regie și cel de scenografie. Și spectacolul teatrului-gază, **Califul barză**, a probat înalta clasă a duetului Pepino, care, trăgând discret cu ochiul în curtea cine-

matografului, creează tablouri scenice de mare frumusețe, cum a fost acela al zborului celor două berze. Cristian și Cristina Pepino n-au neglijat nici marioneta, dând, prin **Regele cerb** de la Arad, o probă a măiestriei lor și în materie de păpuși cu ațe. Cu vizualul a cochetat și Irina Niculescu în **Pasărea de foc** de la "Tândărică", în scenografia realizată de Mihai Mădescu, unul dintre puținele spectacole care au concurat creațiile lui Pepino. **Pasărea de foc** și uriașul Kașcei au fost apariții în producerea cărora lumina, legile proiecției și ale perspectivei au devenit mai importante chiar decât interpretarea. Din punct de vedere scenografic merită atenție și creația Roxanei Ionescu în **Avântul o comedie a banilor** de la Teatrul de păpuși din Baia Mare. Spectacolul, regizat de Gavril Pinte, a fost confuz și plictisitor, dar ideea de a juca într-o cameră nu neagră, ci albă, cu actori mânuitori îmbrăcați nu în negru, ci în alb și cu păpuși

Regele cerb, regizat de Cristian Pepino (Arad)

întruchipate printr-un cap sculptat, corp din arcuri și sârme, plus sugestive accesorii vestimentare, a asigurat nota de inedit. Și M.C. Ranin găsisse pentru **Prințul cireșelor** de la Sibiu o idee frumoasă – aceea de a utiliza siluete decupate de pe cărți de joc –, însă dorința autorului de a arăta tot ce știe într-o singură montare a ruinat ansamblul.

Partea "tradiționalistă" a festivalului și-au rezervat-o păpușile Karagöz din trupa turcească a lui Orhan Kurt. Siluetele viu colorate, lucrate migălos, până la detaliu, erau mânuite, prin tije, în spatele unui ecran luminat posterior, aproape lipite de suportul alb, animând o poveste de dragoste foarte simplă dar mustind de umor. Tot "tradițional", dar pe linie desuetă, a fost și **Șoricelul și păpușa** al artiștilor de la Bacău, amintind de istoria teatrului de animație românesc de acum câteva decenii, cu păpuși (pe mână) realiste și panouri pictate indicând schimbarea locului acțiunii.

Oltița Cîntec

Faust în regia regretatului Antal Pal (Târgu-Mureș)